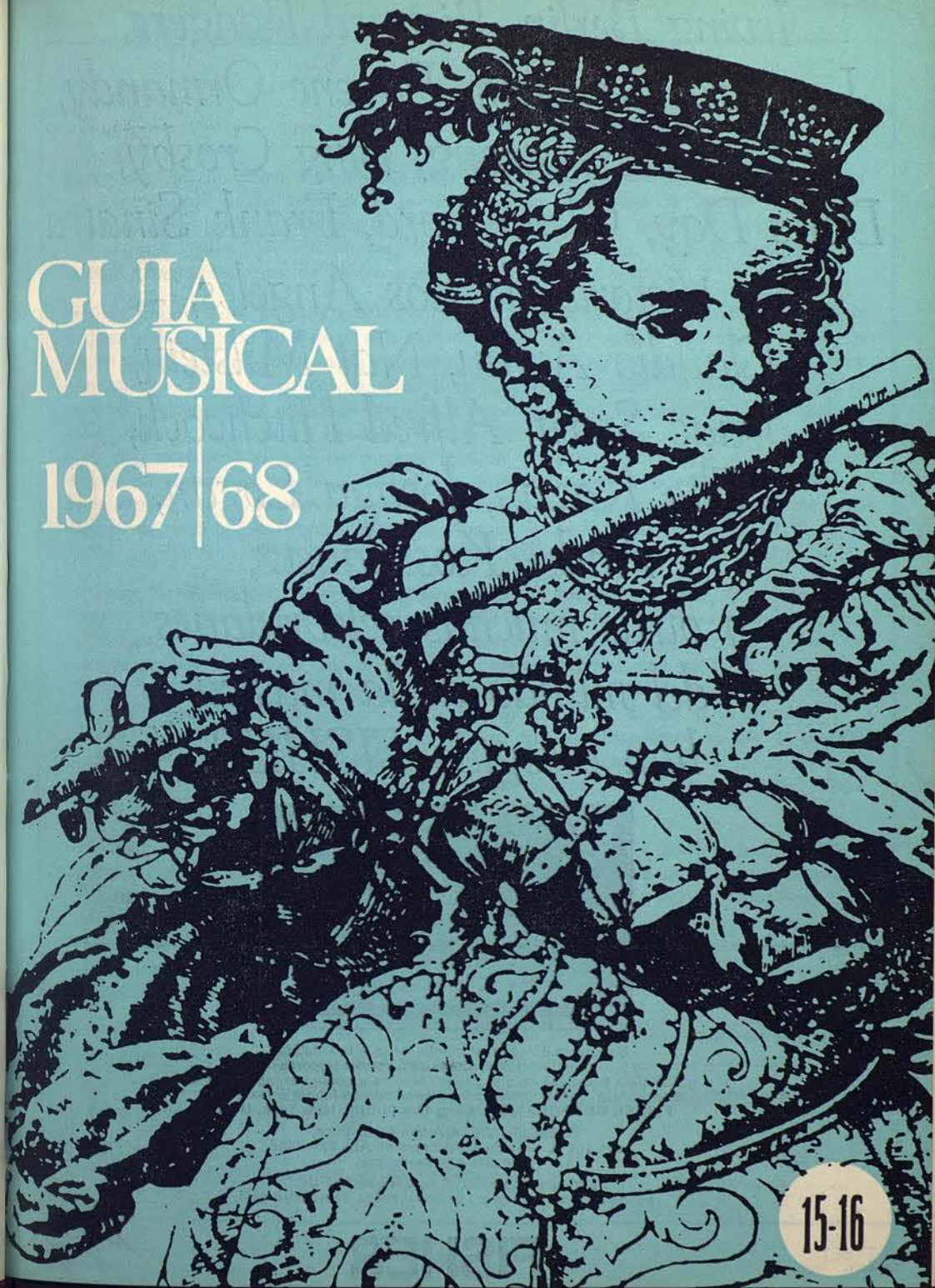

GUIA MUSICAL

1967|68

15-16

Irving Berlin, Richard Rodgers,
Leonard Bernstein, Eugene Ormandy,
Louis Armstrong, Bing Crosby,
Doris Day, Glenn Ford, Frank Sinatra,
Victoria de Los Angeles,
Claudio Arrau, Nat Milstein,
Isaac Stern, Alfred Hitchcock,
Elia Kazan, Joshua Logan,
André Kostelanetz,
y otras muchas celebridades
del mundo de la música
han escogido FISHER.

Una gama única en el mundo de la Alta Fidelidad;
Amplificadores, Sintonizadores, Receptores
y Pantallas acústicas de una calidad técnica y sonora excepcionales.
Concebidos, contruidos y controlados por los laboratorios de la
FISHER CORPORATION. Long Island City. New York, USA

En España, VIETA Audio Electrónica,
con sus 12 años de experiencia en Alta Fidelidad,
garantiza sus productos.

Los aparatos FISHER sólo los hallará Ud.
en los mejores comercios especializados de nuestro país.

FISHER

Blancafort, música català

Fa escassament un parell de setmanes que des d'aquesta mateixa publicació, en l'intent de donar l'esbós de la trajectòria espiritual seguida per l'obra de Manuel Blancafort, vaig assenyalar les característiques essencials que concorrien a definir el sentit i la significació de l'oratori «Verge Maria», Premi de l'Orfeó Català 1963. El comentari era motivat per l'expectativa de l'estrena de tan important partitura.

Ara, la causa de les presents consideracions és l'homenatge que la «Guia» (únic òrgan d'informació i de difusió musical amb què compta el país) estima que ha de tributar a aquest gloriós i a la vegada actiu representant de la cultura catalana en la seva branca musical. Perquè cal no oblidar-ho, Blancafort pertany a la generació que després de la important fonamentació que significà per a nosaltres l'obra del grup de l'Orfeó Català, atorgà continuïtat i sentit a l'evolució musical del país amb una característica essencial, i és que, acceptant el que els corrents musicals d'Europa oferien com a novetats, els nostres compositors es mantingueren en una línia profundament arrelada a les essències de la terra. Així, en la tècnica dodecafònica de Gerhard, en la secreta confidència amb suggestives ressonàncies impressionistes de Mompou, o en la ponderada expressió lírica de Toldrà, no ens serà difícil de rastrejar i trobar el perfil de la nostra fisonomia mental.

En l'obra de Blancafort, activíssim membre d'aquesta brillant promoció, la presència de l'esperit de la terra és constant. Unes vegades es manifesta per la referència directa del document popular, però en la majoria dels casos és per compliment espontani del precepte estètic, dictat per M. de Falla, de «donar l'autenticitat sense la literalitat». Blancafort és autor d'una important producció amarada d'aquesta autenticitat expressiva que transubstancia la nostra essència per a atorgar el do de la universalitat. Com en els músics citats, però pel camí de la tradició, Blancafort ha fet el miracle de transformar els esquemes clàssics en vivències, gràcies a la força i a la concentració d'un llarg procés depurador que té en l'oratori «Verge Maria» la seva més cabdal manifestació.

Una nota final curiosa: l'any 1928, l'Orfeó Català presentà el poema coral de Blancafort «Camí de Siena». Ara, al cap de quaranta anys, estrena la seva segona pàgina coral. Entremig hi ha el brillant itinerari («Sonatina antiga» (1929), «Dos nocturns» i «El rapte de les Sabines» (1931), els concerts per a piano i orquestra (1944-1946); dos quartets de corda (1948-1950), «Simfonia en mi», «Rapsòdia catalana per a violoncel i orquestra» (1953), etc.), que culmina, com vaig dir no fa gaire (1), en la serena meditació de «Verge Maria».

Repeteix, per tant, que l'estrena d'aquesta obra és una fita fonamental en la història de la nostra música.

MANUEL VALLS

(1) Vegeu el número anterior de la «Guia».

TAULES CRONOLÒGIQUES

ANYS	OBRA de M. Blancafort	HISTÒRIA
1913		Creació de l'Associació de Música de Cambra. <i>Normes ortogràfiques</i> de l'Institut. <i>Parsifal</i> , al Liceu.
1914		Constitució de la Mancomunitat de Catalunya. Primera guerra mundial.
1915-1918	<i>Jocs i danses als camps - Cançons de muntanya - Notes d'antany</i> , piano.	Mor Vidiella.
1916		Mor Enric Granados. F. Mompou: <i>Suburbis</i> .
1918-1924	<i>Cants íntims</i> (dos reculls), piano.	<i>Le coq et l'Arlequin</i> , de Cocteau. Robert Gerhard: <i>L'infantament meravellós de Scherezade</i> . Mor Debussy.
1919-1924	<i>El Parc d'atraccions</i> , piano (estrena a París per Ricard Viñas). <i>Pastoral en sol</i> , piano.	Institució dels Concursos Musicals Eusebi Patxot. Mompou: <i>Cants màgics</i> . Pelléas et Mélisande, de Debussy, a Barcelona.
1920-1922	<i>Tres cançons de Nadal - Quatre cançons</i> , veu i piano (estrenades a París per Jane Bathorie).	Creació de l'Associació Íntima de Concerts i de l'Orquestra Pau Casals.
1921		Primera audició de la <i>Passió segons Sant Mateu</i> , de Bach, per l'Orfeó Català. Prokofieff: <i>L'amor de les tres taronges</i> . Mompou: <i>Charmes</i> .
1923		Dictadura de Primo de Rivera. Falla: <i>El Retablo de Maese Pedro</i> . Schoenberg: <i>Cinc peces per a piano</i> .
1925		La Dictadura suprimeix la Mancomunitat. Creació de l'Associació Obre ra de Concerts.
1926	<i>Camins</i> , piano. Ricard Viñas estrena a París els <i>Cants íntims</i> .	

ANYS	OBRA de M. Blancafort	HISTÒRIA
1927	<i>American souvenir</i> , piano - <i>Camí de Siena</i> (text T. Garcés), veus mixtes.	Primera audició de la <i>Missa Solemnis</i> , de Beethoven, per l'Orfeó Català.
1928	Estrena de <i>Camí de Siena</i> per l'Orfeó Català.	Toldrà: <i>El giravolt de maig</i> . Vives: <i>Follies i paisatges</i> .
1929	<i>Sonatina antiga</i> , piano - <i>Matí de festa a Puig-graciós</i> , orquestra (estrenada al Liceu per Joan Lamote de Grignon). Blanca Selva estrena <i>Camins</i> . L'Orquestra Pau Casals, sota la direcció del seu titular, interpreta al Palau <i>Matí de festa a Puig-graciós</i> .	Exposició Universal.
1930	<i>Serenata a l'Infant</i> (text J. M. López-Picó), duo soprano i mezzo - <i>Dos nocturns</i> , piano.	Caiguda de Primo de Rivera. Stravinsky: <i>Simfonia dels salms</i> .
1931	<i>El rapte de les Sabines</i> , orquestra (és estrenada al Palau de la Música, per l'Orquestra Pau Casals).	Segona República. Generalitat de Catalunya. Plebiscit per l'Estatut. R. Gerhard: <i>L'alta naixença del Rei En Jaume</i> .
1932	<i>Pastorella</i> , violí i piano (estrenada per F. Costa).	Pompeu Fabra: <i>Diccionari General</i> . Mor Amadeu Vives.
1933	<i>Ermita i panorama</i> , petita orquestra.	Mor Nicolau.
1935	<i>Tres tonades</i> , piano.	
1936	Al XIV ^è Festival del S.I.M.C., Pere Vallribera interpreta <i>Sonatina antiga</i> sota la denominació de <i>Les ombres perennes</i> .	III Congrés de la Societat Internacional de Musicologia. Guerra civil.
1937	<i>Preguntes melangioses</i> - <i>Motiu de cançó</i> (text J. M. López-Picó), veu i petita orquestra.	
1939		Abolició de l'Estatut. Segona guerra mundial.
1940		J. Rodrigo: <i>Concierto de Aranjuez</i> .

ANYS	OBRA de M. Blancafort	HISTÒRIA
1941	<i>Romança, intermedi i marxa</i> , piano.	Mor a Barcelona el mestre Lluís Millet.
1942	<i>Moments musicals</i> , piano.	Mor Enric Morera. Toldrà: <i>Canciones sobre textos del siglo de oro</i> .
1944	<i>Preludi, ària i giga</i> , orquestra - <i>Primer concert (concerto ommaggio)</i> , piano i orquestra (estrenat per l'Orquestra Municipal, Eduard Toldrà i M. Canals).	Creació de l'Orquestra Municipal de Barcelona.
1945		Mor Francesc Pujol.
1946	<i>Concert ibèric</i> , piano i orquestra. Estrena de <i>Ermita i panorama</i> (Orquestra Municipal, Eduard Toldrà).	Mor Manuel de Falla. Montsalvatge: <i>Cinco canciones negras</i> .
1947		Constitució del «Cercle Musical Manuel de Falla».
1948	<i>Quartet núm. 1</i> . Estrena de <i>Preludi, ària i giga</i> (Orquestra Municipal, Eduard Toldrà).	J. Comellas: <i>Lírica catalana</i> .
1949	Estrena al «Jardí dels Tarongers» del <i>Quartet núm. 1</i> , per l'Agrupació de Música de Cambra de Barcelona. <i>Quartet de Pedralbes n.º 2</i> .	Mor Joaquim Turina. Mor J. Lamote de Grignon.
1950	Estrena del <i>Quartet de Pedralbes n.º 2</i> , al «Jardí dels Tarongers», per l'Agrupació de Música de Cambra de Barcelona. Estrena de <i>Concert ibèric</i> (M. Canals, Orquestra Municipal, Eduard Toldrà). <i>Cançó de l'amor primera</i> (text Tomàs Garcés). <i>Simfonia en mi</i> (Premi de Barcelona 1950).	
1951	<i>Sardana simfònica - Ceïño de minha aldeia - Joc</i> (text T. Garcés), veu i piano.	60è aniversari de l'Orfeó Català.

ANYS	OBRA de M. Blancafort	HISTÒRIA
1953	<i>Rapsòdia catalana</i> , violoncel i orquestra - <i>La llum de Nadal</i> (text T. Garcés), veu i piano - <i>¿A dónde te escondiste?</i> (text St. Joan de la Creu), veu i orgue.	
1954	<i>Sonet penitencial</i> (text O. Saltor), soprano, clarinet, violí, viola, cello.	M. Valls: <i>Cançons de la roda del temps</i> .
1955	<i>El torrent - El goig de tenir germana</i> (text Guerau de Liost), soprano, clarinet, violí, viola, cello.	Pierre Boulez: <i>Le marteau sans maître</i> .
1956-1964	<i>Verge Maria</i> (sis estampes vocal-simfòniques).	
1958		Cinquantenari del Palau de la Música. Tres audicions de la <i>Passió segons Sant Mateu</i> , de Bach, per l'Orfeó Català. L'Orfeó Català interpreta <i>Stabat Mater</i> , de Poulenc.
1959		Toldrà: <i>Set cançons populars catalanes</i> .
1961	<i>L'aire del Montseny</i> (text P. Ribot), soprano, flauta, oboè, clarinet i corda. Estrena de <i>Sardana simfònica</i> (Orquestra Municipal, Ricard Lamote de Grignon).	Estrena d' <i>Atlàntida</i> , de Falla.
1964		« <i>Wozzeck</i> », de Alban Berg, a Barcelona.
1965	Concessió del 1. ^{er} Premi del Concurs Orfeó Català a <i>Verge Maria</i> .	
1966	<i>Cançó de l'únic camí</i> (text T. Roig i Llop), veu i piano - <i>L'Infinit</i> (text R. Llates), veu i piano. Concessió del Premi Ciutat de Barcelona 1966 a <i>Rapsòdia Catalana</i> .	75 ^è aniversari de l'Orfeó Català.
1967		Creació de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.
1968	Estrena de <i>Verge Maria</i> , per l'Orfeó Català.	

Introducció a "Verge Maria"

Heus ací quatre paraules sobre la gènesi de la cantata «Verge Maria».

La idea d'escriure una obra d'esperit religiós ja venia de molts anys, però sempre ho anava ajornant en espera de sentir-me més preparat i segur del que volia fer. Havia de ser una obra de major extensió que cap altra meva: havia de compondre un càntic de lloança i acció de gràcies a Déu pel do de la música. Era condició indispensable d'emprar les veus humanes, i per fer-ho calia trobar un text que s'avingués amb les meves orientacions.

No el trobava i anaven passant anys fins que un dia, tot d'una, el problema se'm presentà resolt: el text seria una tria de versicles dels Oficis Divins corresponents a les principals festes marianes. Els episodis que la litúrgia commemora m'oferien un insuperable poema per a compondre una cantata. Sis estampes estretament lligades però molt contrastades, ja que evoquen situacions tan diverses com la poesia del diàleg entre Gabriel i Maria; l'alegria de Betlem; la intensitat dolorosa del Calvari i l'exultació triomfal de l'Assumpció. A manera d'intermedi hi hauria una evocació de la fugida a Egipte a través del desert (música sense paraules). Aquest va ser el projecte. Pel que fa a la música, la primera condició era veure de quina manera podria assegurar la unitat de conjunt en una obra d'extensió tan considerable i que havia de passar per fases de signe expressiu molt divers. No era possible recórrer a un disseny melòdic que anés reapareixent: ni **leit-motiv** ni forma cíclica. L'homogeneïtat dependria de l'encert a traçar unes línies generals que lliguessin, calculant minuciosament la durada i la dinàmica de cada fragment i situant de manera adequada al text els moments de màxima tensió del discurs musical. Tot això procurant sempre la unitat d'estil. Fins a quin punt hagi aconseguit aproximar-me a aquestes previsions tècniques és un interrogant al qual jo no puc respondre. Em refio que l'auditor donarà bona acollida a determinats passatges d'intensitat expressiva; a les ressonàncies gregorianes que se senten quan el text ho requereix, així com a l'arrel catalana que dona saba a tota l'obra.

No sé amb quines paraules expressar el meu agraïment al gloriós Orfeó Català que m'ha fet l'honor d'acollir i estrenar la cantata «Verge Maria». A la Junta i particularment al seu president, senyor Joan Antoni Maragall, vagin els meus millors sentiments. L'admirat mestre Lluís Me Millet, al front dels cantaires i de l'orquestra, ha realitzat un treball extraordinari: s'ha bolcat a la partitura per donar-ne la millor versió. Però jo he pogut veure que, a més de posar al servei de l'obra la seva formidable musicalitat i la competència interpretativa que tots li reconeixem, hi ha posat el cor: **l'ha estimada**. Gràcies, estimat amic Millet.

MANUEL BLANCAFORT

MANUEL BLANCAFORT I LA SEVA "VERGE MARIA"

Heus ací un músic honrat, exemple fervent de lleialtat a uns principis immutables, la qual cosa no vol pas dir que no sigui un recercador infatigable de noves solucions i de camins no pas fàcils d'escollir. En la persona de Blancafort conviuen ambdues característiques, i amb elles basteix una obra viva feta de sinceritat i d'inquietud alhora, amb una pruija evolutiva continuada. Avui oïm per primera volta la seva obra cabdal, composta amb una donació i un amor totals, les estampes vocal-simfòniques «Verge Maria», exponent alhora de fe religiosa i afecte paternal, símbol dels ideals humans i musicals de la seva vida.

Es en la primera estampa, «Immaculada» (Tota pulcra), on les essències musicals subjectives de la trajectòria musical de l'autor es fan més paleses: una veritable filigrana harmònica, instrumental i emocional.

«Anunciació» apareix rica de contrastos i d'exquisideses que acusen una fecunda imaginació. En ella la vivència gregoriana hi és evident. Aquesta estampa té una resolució de meravella: l'acceptació de les paraules de l'Arcàngel per la Verge Maria és traduïda amb veritable, amb inefable unció; la veu de l'Esclava del Senyor és cèlicament bressada per les veus del cor a boca closa; les cordes amb sordina, l'arpa,

la celesta, la trompa i la campana tènues que se senten llunyanes, i per sobre el conjunt, la flauta, símbol amorós de l'Àngel. Després... una gran frisança que s'esfuma al batec de les ales invisibles...

«Nativitat» és un quadre exultant de color: clams de joia, tocs vibrants de campanes anuncien el pas dels exèrcits celestials. Aquests, amb velada emoció exalcen la glòria del Senyor: «Glòria in excelsis Deo et in terra pax...». L'adveniment del Senyor és anunciat als pastors. Sobtadament un oportú «scherzando» pastoral iniciat per l'orquestra, i que més tard es repeteix, ens posa davant els ulls un panorama contrastant... Finalment, l'esclat de joia revé amb tota plenitud; les paraules de l'Ave Maria són entonades com un himne de triomf per tot el cor recolzat per l'eufòria orquestral més recixida.

La «Fugida a Egipte» és una plana mestri-vola quasi exclusivament simfònica de pur ambient evocatiu i colorístic. El cor hi intervé només en petits fragments sempre vocalitzats, com un element més de l'orquestra. L'essència de la nostra cançó s'estén amorosa en aquest fragment.

El «Calvari» és per a mi l'estampa més punyent de tota l'obra. Aquest «Stabat Mater», cantat en la nostra llengua estimada, ens porta un calfred d'emoció viva, gosaria dir (emprant unes paraules del

meu pare) «com d'una entranya que s'esquinça». Bressades feréstegament, amb un ritme trencat i fúnebre, les paraules ens entren dins l'ànima. L'ombra de Poulenc no hi és pas absent. Els fragments «a capella» són d'una veritat que penetra. No dubtem a qualificar aquesta plana com una obra mestra de la nostra música.

En l'estampa final, «Assumpció», l'orquestra prepara, amb interès creixent i contrastos adients, l'entrada coral de l'«Alleluia» fulgurant, símbol de l'entrada de Maria a la Glòria. A penes sense interrompre

el ritme inicial, la joia i el fervor s'encaenen fins que resten les veus soles com extasiades, encomanant l'èxtasi a tota l'orquestra. El ritme inicial revé. Altre ritme ternari i afirmatiu que no ens deixarà quasi fins al final, apareix dominador i ens porta a l'explosió de l'entusiasme inicial: l'«Assumpta és Maria a la Glòria» es repeteix amb exaltament apoteòsic.

Celebrem l'aparició d'aquesta obra que és orgull del nostre patrimoni musical.

LLUÍS M.ª MILLET

Verge Maria

Les estampes vocal-simfòniques

*arranjats a llonga i acció
de pràctic a drama i de
canta a la meua filla
maria de la meua
Religió del Sagrat Cor*

M. Millet
1964

Reproducció de la dedicatòria autògrafa de «Verge Maria»

Manuel Blancafort: Una original aportació a la música catalana

Recordo haver descobert la música de Blancafort abans de la guerra civil. Concretament em sembla veure encara Joan Magrinyà en el que era llavors Teatre Urquinaona, quan ballava, vestint un figurí de Grau-Sala, aquella **Polka de l'equilibrista del Parc d'atraccions**, la suite pianística que va projectar la fama del nostre compositor fora del país. Menys se m'ha oblidat encara la participació de Blancafort en el Festival de la S.I.M.C. celebrat a Barcelona en la primavera de 1936. Fou un concert de cambra en el qual, entre altres intèrprets, varen actuar el violinista Antoni Brosa acompanyat al piano per Benjamin Britten — que comptava llavors 23 anys — en l'estrena d'una **Suite** d'aquest últim, i Pere Vallribera, que va donar a conèixer **Les ombres perennes**, tres peces per a piano de Blancafort, obra de la qual no he sentit

mai més parlar i que no he vist tampoc que figuri en el catàleg de la seva producció.

Aquestes dues composicions varen revelar-me un doble perfil en la música de Blancafort que va mantenir-se fins al tombant dels anys quaranta. Per una banda la ironia sense massa sarcasme, era la nota més viva en algunes partitures seves d'aquella etapa: l'al·ludit «Parc d'atraccions» que l'admirat Ricard Viñes va imposar internacionalment; una altra obra pianística — «American souvenir» — creada després d'un primer viatge de l'autor als Estats Units, i la suite simfònica «El rapte de les sabines», amb la qual va començar a prendre contacte amb els recursos de l'orquestra.

Coincidint amb aquesta tendència que podia fer suposar una certa inclinació cap a l'escepticisme, veiérem com el compositor, amb

Dimarts, 21 d'abril, a les 18

Martes, 21 de abril, a las 18

Mardi, 21 Avril, à 18 h.

CASAL DEL METGE

PROGRAMA

I

Sonata for flûte and piano

Walter Piston (U. S. A.)

1. Allegro moderato e grazioso 2. Adagio 3. Allegro vivace

Winifred Hooke, piano - Esteve Gratacós, flauta

Sonette der Elisabeth Barret-Browning

Egon Wellesz (Austria)

Leonore Meyer, soprano - Galimir Quartett

II

Suite for violin and piano, op. 6

Benjamin Britten (Anglaterra)

Introduction 1. March 2. Moto perpetuo 3. Lullaby 4. Waltz

Anton Brosa, violí - Piano: l'autor

"Quelques Airs de Clarisse Juranville"

André Souris (Bèlgica)

Marie Lancelot, contralt - Alexandre Vilalta, piano

Nou Quartet Hongarès

"Les ombres perennes"; tres peces per a piano

Manuel Blancafart (Barcelona)

Piano: Pere Vallribera

III

Cinquième Quatuor à cordes

Béla Bartók (Hongria)

1. Allegro 2. Adagio molto 3. Scherzo alla bulgarese

4. Andante 5. Finale

Nou Quartet Hongarès

3

Any 1936. Al XIVè Festival de la S.I.M.C. és interpretada l'obra «Les ombres perennes», de M. Blancafart

Manuel Blancafort: Una original aportació a la música catalana

Recordo haver descobert la música de Blancafort abans de la guerra civil. Concretament em sembla veure encara Joan Magrinyà en el que era llavors Teatre Urquinaona, quan ballava, vestint un figurí de Grau-Sala, aquella **Polka de l'equilibrista del Parc d'atraccions**, la suite pianística que va projectar la fama del nostre compositor fora del país. Menys se m'ha oblidat encara la participació de Blancafort en el Festival de la S.I.M.C. celebrat a Barcelona en la primavera de 1936. Fou un concert de cambra en el qual, entre altres intèrprets, varen actuar el violinista Antoni Brosa acompanyat al piano per Benjamin Britten — que comptava llavors 23 anys — en l'estrena d'una **Suite** d'aquest últim, i Pere Vallribera, que va donar a conèixer **Les ombres perennes**, tres peces per a piano de Blancafort, obra de la qual no he sentit

mai més parlar i que no he vist tampoc que figuri en el catàleg de la seva producció.

Aquestes dues composicions varen revelar-me un doble perfil en la música de Blancafort que va mantenir-se fins al tombant dels anys quaranta. Per una banda la ironia sense massa sarcasme, era la nota més viva en algunes partitures seves d'aquella etapa: l'al·ludit «Parc d'atraccions» que l'admirat Ricard Viñes va imposar internacionalment; una altra obra pianística — «American souvenir» — creada després d'un primer viatge de l'autor als Estats Units, i la suite simfònica «El rapte de les sabines», amb la qual va començar a prendre contacte amb els recursos de l'orquestra.

Coincidint amb aquesta tendència que podia fer suposar una certa inclinació cap a l'escepticisme, veiérem com el compositor, amb

Dimarts, 21 d'abril, a les 18

Martes, 21 de abril, a las 18

Mardi, 21 Avril, à 18 h.

CASAL DEL METGE

PROGRAMA

I

Sonata for flûte and piano

Walter Piston (U. S. A.)

1. Allegro moderato e grazioso 2. Adagio 3. Allegro vivace

Winifred Hooke, piano - Esteve Gratacós, flauta

Sonette der Elisabeth Barret-Browning

Egon Wellesz (Austria)

Leonore Meyer, soprano - Galimir Quartett

II

Suite for violin and piano, op. 6

Benjamin Britten (Anglaterra)

Introduction 1. March 2. Moto perpetuo 3. Lullaby 4. Waltz

Anton Brosa, violí - Piano: l'autor

"Quelques Airs de Clarisse Juranville"

André Souris (Bèlgica)

Marie Lancelot, contralt - Alexandre Vilalta, piano

Nou Quartet Hongarès

"Les ombres perennes"; tres peces per a piano

Manuel Blancafort (Barcelona)

Piano: Pere Vallibera

III

Cinquième Quatuor à cordes

Béla Bartók (Hongria)

1. Allegro 2. Adagio molto 3. Scherzo alla bulgarese

4. Andante 5. Finale

Nou Quartet Hongarès

3

Any 1936. Al XIVè Festival de la S.I.M.C. és interpretada l'obra «Les ombres perennes», de M. Blancafort

«Les ombres perennes», igual que amb altres realitzacions d'aquells anys que anàvem coneixent — els «Jocs i Danses», els «Cants Íntims» o el poema instrumental «Matí de Festa» o algunes cançons —, abandona la causticitat atret per una expressió molt menys intel·lectualitzada o en tot cas d'una més clara i senzilla línia poètica.

Amb tot, Manuel Blancafort amb la seva música quedava en aquella època i comparat amb els artistes catalans de la generació anterior a la seva — la dels Millet, Nicolau, Morera o Pedrell — com un dels nostres «enfants terribles» del moment. Així el consideràvem aparellant-lo amb els altres compositors aproximadament de la seva edat. La seva música em semblava ser un reflex de la seva persona, relació que també inconscientment establia entre l'obra i el seu autor quan es tractava d'altres col·legues seus. Recordo com em sorprenia comparar l'estampa bigarrada i violenta d'un Morera o la gravetat ombrívola de Nicolau amb aquells que llavors representaven una actitud renovadora. Manuel Blancafort aparentava un home de negocis expeditiu i optimista. L'havia vist al costat de Robert Gerhard amb el seu aire de circumspecte, d'especialista científic; de Frederic Mompou, pulcríssim, silenciós i distant; de Baltasar Samper, també polít i reservat, o de Ricard Lamote, home d'ofici selecte.

Aquestes aparences externes crec que no eren del tot alienes a una determinant artística. Gerhard i Lamote treballaven atrets per

l'escola germànica, el primer adscrit ja a l'avançada vienesa, el segon vinculat encara a la tradició post-romàntica alemanya. Mompou, Samper o Blancafort copsaven la petita revolució post-impressionista de París. Era quan el Coronel De Basil presentava al Liceu els ballets de Georges Auric i Raoul Duffy, de Poulenc i Marie Laurencin, de Respighi i Derain o de Manuel de Falla i Picasso. La música de Blancafort, aguda i graciosa a vegades, amb accents de tendresa i poesia sempre, quedava perfectament adscrita a aquest món estètic la crisi del qual la guerra havia de precipitar.

Seguim estimant la música de Manuel Blancafort que en l'últim quart de segle ha pres un altre caire i una significació menys específica, encara que igualment interessant. És possible que ens correspongui de jutjar-la a través de l'obra d'aquest últim període en el qual graviten els seus dos **Concerts de piano**, la **Simfonia**, la **Rapsòdia Catalana** per a violoncel i orquestra, els dos **Quartets** i finalment la cantata **Verge Maria**, partitura en la qual trobem la síntesi de la seva personalitat estabilitzada per la maduresa. Això no obstant, mai no deixarem de creure que també en les seves cançons i en les creacions pianístiques de la primera època es defineix un artista que malgrat la seva evolució ha sabut romandre fidel a ell mateix a través del temps.

XAVIER MONTSALVATGE

Handwritten musical score for "Verge Maria" by Manuel Blancafort. The score is written on 18 staves, featuring various instruments and voices. The notation includes complex rhythmic patterns, dynamic markings (p, pp, f, mf), and articulation. The score is divided into two systems, with a page number "69" and the tempo marking "Animato" visible. The manuscript is on aged, slightly stained paper.

Reproducció d'una pàgina autògrafa de «Verge Maria», de Manuel Blancafort

Obra i trajectòria de Manuel Blancafort

Ricard Viñes, el gran pianista català de naixença i parisenc de formació, que va llançar genialment els impressionistes francesos i va conèixer la societat parisenca del primer quart d'aquest segle (una de les més civilitzades i de gustos més refinats que han existit), passejà triomfalment pels continents l'obra pianística de Manuel Blancafort, coneguda universalment més que a casa nostra. De l'efecte que produí arreu on la va donar a conèixer, en són una bona mostra les reaccions que provocà l'estrena al París dels anys vint el «Parc d'atraccions». Moltes de les peces que componen el petit poema musical per a piano hagueren de ser bisades. La famosa «Polka de l'equilibrista», Viñes hagué de repetir-la tres vegades! I així i tot, el públic volia continuar escoltant-la.

I és que l'art de Manuel Blancafort que, per la data de naixença del compositor (1897) i per la seva formació i doctrines estètiques, és coetània i paral·lela de la música dels francesos de la «colla dels 6» (Honegger, Auric, Germaine Tailleferre, Durey, Milhaud, Poulenc), té, a més, un segell personal, una mena d'aurèola de neguit, d'enyor, de suavitat i de misteri que li són ben propis i no deriven de ningú més que d'ell mateix. És, a estones, humorista, d'altres intimista. Avor-

reix les retòriques i les exhibicions de virtuosisme d'escriptura, en forma d'atapeïment, segueix una tècnica d'eliminació i no d'amuntegament triomfalístic. Aquestes qualitats, també les trobareu — traient-hi Honegger i Milhaud — a tots els seus contemporanis francesos. Però amb un tast completament diferent de tots ells. La manera de tots plegats, deriva (deixant de banda el llunyà Couperin) de Debussy i Ravel, amb algunes gotes d'esperit de Chabrier i d'Eric Satie, l'autodidacta espurnejant; però en Manuel Blancafort hi ha, encara, l'ànima de la nostra música, que exerceix una influència essencial en la corba de la melodia i l'enllaç de les harmonies, sempre tan catalanes, fins en les obres erudites. En aquest sentit, Manuel Blancafort té una personalitat que no deixa d'oferir analogies amb la d'un Manuel de Falla. Amb la diferència, no gens negligible, que el gadità (fill de valencià i català) fou un característic celibatare, i Blancafort, com Maragall, un abundós pare de família projectat fora de tot recés, per consegüent. Aquesta realitat, si mireu l'obra de Blancafort a contrallum, la veureu com si fos la filigrana d'un paper. Però d'altra manera, és invisible, per molt que existeixi.

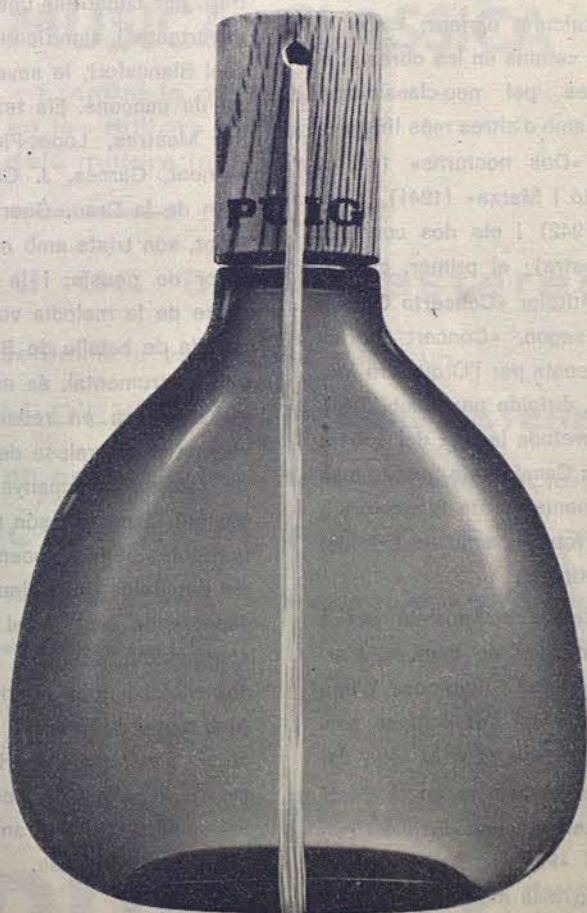
Una de les coses que aproximem el músic

Els ulls la desitgen, les mans
l'acaricien, però no us atureu
admirant-la com una obra
d'art: obriu l'ampolla d'

AIGUA LAVANDA PUIG
i descobrireu que aquesta sug-
gestiva fragància és la que
volieu fer vostra.

AIGUA LAVANDA PUIG

PUIG BARCELONA

andalús i el català, és un cert deler de fugir de l'obra, un cop feta. Hom té, fins i tot, la impressió que, si volgués tornar-hi, la modificaria i acabaria desfent-la; faria com diuen que fan les ósses que, a còpia de llepar llurs cadells, acaben devorant-los. Blancafort, després d'haver assolit el nivell juvenívol i saborós d'obres com els «Cants íntims» i «El Parc d'Atraccions», hauria pogut explotar indefinidament aqueixa delicadesa catalana i tirant a afrancesada, d'una «tendresse», una contenció i un humor tan ben jugats. Però el compositor no s'acontenta; més ben dit, no vol abandonar la lluita amb el seu àngel. No és de la mena d'aquells que viuen «tirant de la rifeta», musicalment parlant; i així el trobem cercant nous camins en les obres posteriors, influenciades pel neo-classicisme («Sonatina antiga»), amb d'altres més líriques, quasi romàntiques «Dos nocturns» (1930), «Romança introducció i Marxa» (1941), «Moments musicals» (1942) i els dos concerts per a piano i orquestra; el primer, que el compositor volgué intitular «**Concerto Ommagio**» (1943), i el segon, «Concert Ibèric» (1946), ambdós estrenats per l'Orquestra Municipal de Barcelona, dirigida per l'inoblidable Eduard Toldrà, interpretada la part del solista per la pianista Maria Canals, que també, més tard, ha dut l'obra pianística de Blancafort a l'altra banda de la frontera, amb un èxit del qual jo he estat testimoni.

Blancafort ha abordat la composició per a orquestra i per a música de cambra. L'orquestra del mestre és rica i lluminosa, d'una perfecció acuradíssima del detall i una perfecta integració de tot plegat a la idea del conjunt. Aquesta qualitat esclata en el «Matí de festa» (1929), igual com en l'«Ermita i Paisatge» (1933) o el «Preludi, Ària i Giga», d'onze anys posterior, o la més recent «Simfonia en mi» (1950), concebuda en l'estil dels

simfonistes clàssics de finals del XVIII i començaments del XIX, recreats lliurement sense reconstrucció històrica ni d'altres preocupacions extra-musicals que solen infectar aquest tipus d'obres.

En música de cambra, Blancafort ha escrit dos quartets (Quartet de Pedralbes i Quartet en do) ben delineats i equilibrats, francament melòdics i molt personals. D'una gran poesia amb un xic de turment, és la Pastorella per a violí i piano.

Esmentem al final, i no pas per ser un mer complement de l'obra del compositor, com passa amb tants d'altres sinó ben al contrari, per constituir una de les branques més importants i significatives de l'obra de Manuel Blancafort, la seva producció com a autor de cançons. Els textos de Guasch, Apelles Mestres, López-Picó, Maragall, Carner, Manent, Garcés, J. Cabanillas, Janés, Sant Joan de la Creu, Guerau de Liost i Mossèn Ribot, són triats amb el criteri d'un bon gustador de poesia; i la música, tant en l'aspecte de la melodia vocal — que és un dels cavalls de batalla de Blancafort — com de la part instrumental, és escrita bellament i mai no degenera en reducció d'orquestra, sinó segons la naturalesa del piano o el petit grup de cambra acompanyants. Les cançons de Manuel Blancafort són petits joiells musicals, veritables dobles poemes seguint dues rutes paral·leles i complementant-se en el doble aspecte de cant vocal i de composició instrumentada; ambdues coses inscrites dins una mateixa idea poètico-musical.

Amb motiu de l'estrena d'un nou i gran poema coral, d'inspiració mariana de Manuel Blancafort, m'ha plagut d'esbossar aquest retrat del compositor i vell amic, a tall d'homenatge i penyora afectuosa.

ROSSEND LLATES

Manhattan

diagonal, 490 (balmes)
Telèfon 2178718 BARCELONA

L' ÚNICA BOTIGA ON HI HA TOTS ELS DISCS EDITATS

MÚSICA CLÀSSICA

— i també la moderna —
en les millors gravacions
dels millors intèrprets

si voleu un equip estereofònic

tenim a la vostra disposició un

AUDITORIUM D'EXPERIMENTACIÓ ESTEREOFÒNICA

on podreu provar totes les combinacions de

TOCADISCS - AMPLIFICADOR - BAFFLES

fins a trobar la més adient al vostre gust.

Manhattan

ÚNICA BOTIGA QUE
TÉ TOTS ELS DISCS

MANUEL BLANCAFORT

El recordava, vagament, amb una lleugera semblança a Strawinsky. Em semblava veure el seu gest correcte i una mica tímid, potser, tot corresponent als aplaudiments del públic, un diumenge al matí, al Palau. Acabàvem d'escoltar el primer Concert per a piano i orquestra de Manuel Blancafort; Maria Canals, que l'havia interpretat, es donava a conèixer com a concertista i el mestre Toldrà l'havia dirigit, amb la cura i el lliurament que sempre li havíem advertit i admirat.

Després, anys de silenci, sense gaires noves del compositor. Molt de tard en tard, en un concurs determinat, Manuel Blancafort guanyava el primer premi. I altra vegada silenci.

Quan li faig avinent la meva estranyesa per aquesta situació d'allunyament, almenys aparent, em diu tot rient:

— Si, miri: fins i tot, fa algun temps, una senyora que es trobava a casa d'un bon amic meu, el senyor Blanxard, en presentar-nos digué: — Vostè és Manuel Blancafort, el compositor? Ai, com m'alegro de conèixer-lo personalment. Fins i tot, em creia que ja era mort...! Com que no sento parlar mai de vostè...!

Després comentem aquell Concert per a piano, del qual recordo encara el tema principal del tercer moviment, molt vinculat amb la nostra música popular.

— Va ésser una obra que em feia molta d'illusió i que en aquells moments, després de la guerra del 1936, representava una innovació en la música de la nos-

tra terra. Jo havia viscut, en la meua infantesa, un ambient musical molt entusiasta. El meu pare estimava molt la música. Fins i tot, quan teníem 11 a 12 anys, havia format amb nosaltres, els seus fills, un conjunt vocal i aprofitava totes les ocasions que es presentaven, de tipus familiar i entre amics, per a lluir-se. Aleshores, el Preludi de Tristany era per a mi una obra cabdal. El wagnerisme dominava, llavors, l'ambient musical a casa meua i a tota la ciutat. Un bon dia, de manera casual, vaig prendre contacte amb uns personatges que em varen impressionar fonament: Debussy i Ravel. L'ur música em va descobrir noves possibilitats. He estat i sóc encara, però, gran admirador dels romàntics. I el concert de piano volia ésser una obra d'homenatge a aquests compositors que, com Schumann, Chopin, Liszt i d'altres, m'interessaven tant, però més «progressista» (en la meua joventut em sentia així: progressista). Va tenir força èxit, tant de públic com de crítica. Alhora, amb el meu concert volia agrair a Maria Canals les moltes estones que m'havia dedicat, desxifrant i donant a conèixer la meua música.

— Per què el seu allunyament de l'ambient musical?

— De l'ambient, potser sí: del que és musical, no. Estic al corrent de totes les tendències i conec bé els corrents que la música segueix actualment. Però no m'hi sento massa vinculat. Ja fa més de cinquanta anys, amb Frederic Mompou, gran amic, vàrem fer el nostre pla de treball. Més tard, ens vàrem unir a Gi-

ENCICLOPEDIA SALVAT DE LA MUSICA

bert Camins, Sampere, Lamote de Grignon i d'altres, per tal de fer la «nostra» música. Sempre he treballat. La música no em deixa mai, i expressar-la m'és com una necessitat. En tinc molta de composta. La música em porta records molt emocionants... L'any 1936, en el III Congrés Internacional de Música Contemporània, vaig tenir el gran goig de presentar una obra meua per a piano, *Sonatina Antiga*, es deia inicialment; després li vaig canviar el nom pel d'*Ombres Perennes* en record de Bach i Scarlatti, sempre vivents en tota la música i que m'inspiraren aquella obra. També hi eren Bela Bartok, Vélez, Britten... No puc oblidar el record de trobar-me junt amb aquestes personalitats...! Durant molts anys, en èpoques més «treballadores» que altres, he compost molta música de tipus ben diferent: Cançons, quartets, simfonies, la *Rapsòdia Catalana* per a violoncel i orquestra, que Gaspar Cassadó volia estrenar i que fins i tot va digitar, però que no va arribar a tocar. Quants amics absents! Bocquet. Toldrà, Cassadó...

— I de l'obra que aquests dies ens donarà a conèixer l'Orfeó Català, explíqui-me'n alguna cosa...

— Aquesta cantata, *Verge Maria*, va néixer el 1955, inspirada en temes litúrgics que parlen de la vida de la Mare de Déu, i ha anat formant-se molt a poc a poc. L'he meditada i l'he treballada molt, és molt important per a mi, que no em creia veure-la mai acabada ni poder-la sentir com ara, cantada per l'Orfeó. Entre el 1955 i aquests moments, he passat molts alts i baixos, la salut m'ha fet patir molt. Aquesta obra és una acció de gràcies per tantes coses bones com m'han estat donades: les hores dolentes, ja són endarrera. Ara em

sento fort, dins el que hom pot sentir-s'hi a la meua edat. Tinc quaranta nés i la Música sempre amb mi. No puc demanar res més!

— Content, doncs?

— Molt. I molt emocionat. El dia que vaig sentir el primer assaig de l'obra, els ulls... bé, tenia ganes de plorar. I el mestre Millet ha tingut per la meua obra moltes delicadeses i ha escoltat tots els meus advertiments. Estic molt content.

Manuel Blancafort, com ell m'ha dit tot just en veure'ns, no és home de declaracions a la premsa, ni d'intervius. No obstant això, la conversa flueix sense que calgui forçar, en cap moment, la seva amabilitat.

M'agradaria acabar amb uns mots amb els quals Manuel Valls crec que el defineix en una semblança que en fa en una obra antològica de la música catalana:

«Ha volgut ignorar, en el seu treball, els corrents estètics que, sota un programa de dubtosa novetat, amaguin idees confuses o les que, per rigor d'ordre constructiu, desconeuguin que, forma i tècnica, són expressions mancades de sentit, enfront al problema estètic que l'obra musical ha de resoldre en últim grau.

«I en la seva posició de músic català, no ha oblidat l'amplitud del nostre horitzó musical, i així ens dona una obra clara, madura, assenyada i sòlidament estructurada, fidel expressió de la seva personalitat en l'ordre individual i que, en el social, representa la síntesi vivent de la cultura musical de Catalunya.»

M. TERESA GIMÉNEZ

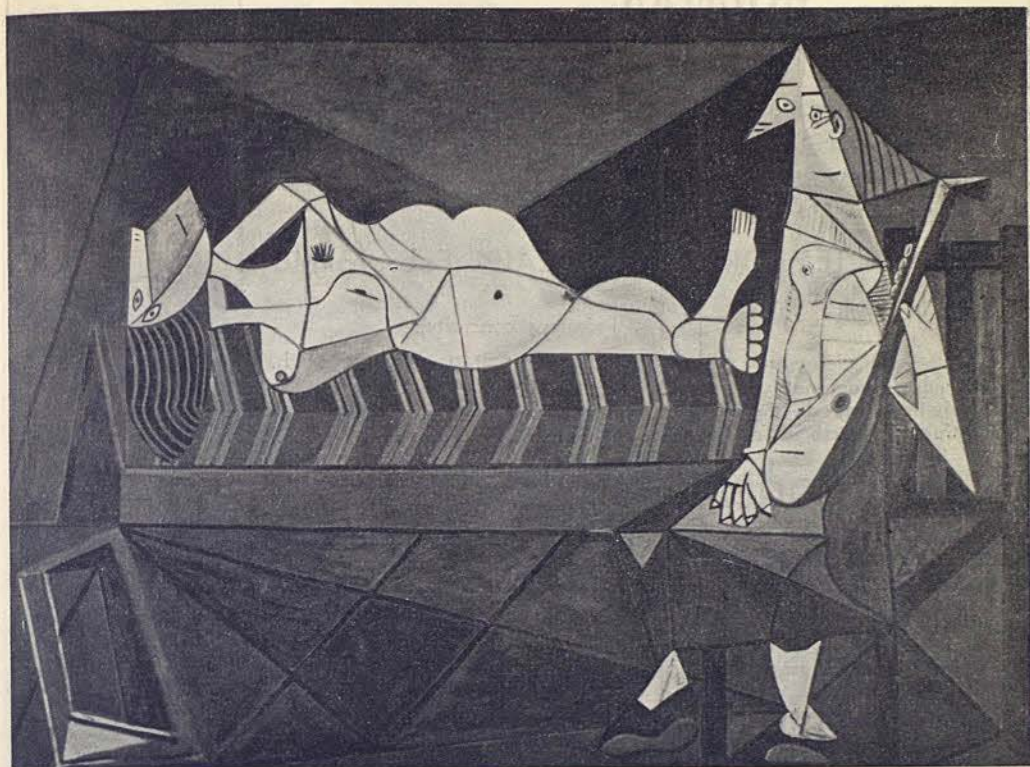

COMMEMORACIONS DEL CENTENARI DE LLUÍS MILLET

El dia 18 d'abril de 1967 es complí el centenari del naixement de Lluís Millet. Començant per l' emotiu concert-homenatge de l'Orfeo Català el mateix dia de l'aniversari, moltes entitats corals de la nostra terra han dedicat un viu homenatge al mestre exemplar. Ens plau d'esmentar, en forma resumida, aquells actes i concerts de què hem tingut notícia; el conjunt constitueix una veritable panoràmica que prova com és de viu i permanent el record del fundador de l'Orfeo Català. (No són indicats els nombrosos articles publicats en diaris i revistes de la nostra ciutat.)

- Badalona. 4 de juny. Concert d'obres de Lluís Millet, per l'Orfeo Badaloní, i parlament d'Oriol Martorell.
- Balaguer. 7 de maig. Concert per l'Orfeo Balaguerí i presentació de l'Orfeo Balaguerí Infantil.
- Barcelona. 18 d'abril. Concert d'obres de Lluís Millet per l'Orfeo Català, exposició gràfica de records personals i publicació d'una extraordinària i monogràfica «Guia Musical» (números 20-21).
- 22 d'abril. Inclusió, en homenatge, d'unes obres de Lluís Millet en el Concert de Sant Jordi de la Coral Sant Jordi.
- 5, 12 i 19 de maig. Orfeo Català: Clausura del cicle «La música a Barcelona i la vida de l'Orfeo Català», amb tres conferències sobre Lluís Millet: «El cristià en el músic» (Octavi Saltor), «Lluís Millet en el seu temps» (Maurici Serrahima) i «L'home, l'artista, l'obra» (Lluís M. Millet).
- 7 de maig. Concert de la Capella Clàssica Polifònica i l'Orfeo de Sants, i parlament de Josep Miracle.
- 4 de juny. Inclusió, en homenatge, d'una obra de Lluís Millet, en un concert de l'Orfeo Barcelonès.
- 11 de juny. Concert d'obres de Lluís Millet, per l'Orfeo Gracienc i la seva Secció Infantil, i parlament de Miquel Saperas.
- 11 de juny. Concert d'obres de Lluís Millet, per l'Orfeo Canigó i el Cor Les Flors de Maig.
- 16 de juny. Una part dedicada a obres de Lluís Millet en el concert de clausura de curs de la Schola Cantorum Universitària.
- 17 de juny. Inclusió, en homenatge, d'obres de Lluís Millet en el concert commemoratiu del XXV Aniversari de l'Orfeo Laudate.
- 18 de juny. Aplec dels Orfeons de Catalunya al Poble Espanyol de Montjuïc.
- 13, 15 i 18 de novembre. Una part dedicada a obres de Lluís Millet, en els concerts celebrats per l'Orfeo Català per als seus socis.
- Berga (Queralt) 2 de juliol. Inclusió, en homenatge, d'obres de Lluís Millet, en el concert de l'Orfeo de Sants, clausura del curs de les JJ. MM. de Berga.

- Cardona 22 de novembre. Concert d'obres de Lluís Millet, per la Schola Cantorum, l'Escolania Parroquial i la Coral Femenina de Cardona.
- Colònia Güell 28 de maig. Concert homenatge a Lluís Millet, en el IXè Aplec Social de l'Orfeó Atlàntida.
- Figueres 3 de maig. Concert de l'Orfeó Català.
- Flix 25 de novembre. Una part dedicada, en homenatge, a obres de Lluís Millet, en el Concert de Santa Cecília de l'Orfeó de Flix.
- Granollers 6 de maig. Concert de l'Orfeó Català.
- Manresa 6 de maig. Publicació al diari «Manresa» d'un article de J. M. Gasol: «El mestre Millet, a Manresa».
- 7 de maig. Missa cantada a l'església del Carme, per l'Orfeó Manresà, i emissió dedicada a Lluís Millet a Ràdio Manresa.
- 13 de maig. Concert d'obres de Lluís Millet, per l'Orfeó Manresà, i parlament d'Oriol Martorell. Exposició gràfica cedida per l'Orfeó Català.
- 1 de juliol. Inclusió d'obres de Lluís Millet, en homenatge i cantades amb la col·laboració de l'Orfeó Manresà, en un concert de l'Orfeó de Sants, organitzat per Joventuts Musicals.
- El Masnou 23 d'abril. Missa a l'església parroquial, descobriment d'una placa commemorativa a la casa natal de Lluís Millet, i concert per l'Orfeó Català.
- Mataró 22 de novembre. Inclusió, en homenatge, d'obres de Lluís Millet en el Concert de Santa Cecília de l'Orfeó Mataroní, i «Pregó de l'homenatge de la ciutat al mestre Millet», per Jaume Colomer.
- 26 de novembre. Ofrena, a la ciutat, del bust de Lluís Millet —escultura de Jordi Arenas, director de l'Orfeó Mataroní—, i parlament de Jordi Sivilla. Parlament d'Octavi Saltor («La figura de Lluís Millet i el seu mestratge») i concert de l'Orfeó Català.
- Amb motiu d'aquests actes, edició d'un molt luxós programa, amb la fotografia del bust erigit en commemoració del centenari, amb textos de Jordi Sivilla, Adolf Cabané, Lluís M. Millet i Octavi Saltor.
- Molins de Rei 30 de setembre. Concert d'obres de Lluís Millet, per l'Orfeó Pàtria, i parlament d'Octavi Saltor («Lluís Millet, home de fe i músic de la terra»).
- Sabadell 20 de juny. Una part dedicada, en homenatge, a obres de Lluís Millet en el concert celebrat per l'Orfeó de Sabadell i per als seus socis.
- Sallent 16 de juliol. Concert-homenatge organitzat pel Cor Parroquial.
- Sant Just Desvern. 6 de maig. Lectura de fragments de «Pel nostre ideal», audició d'un disc amb «La mort de l'escola» gravat per l'Orfeó Català sota la direcció de Lluís Millet, i concert d'obres seves pel Cor «Lo pom de flors» i l'Orfeó Enric Morera.
- Tortosa 17 de desembre. Missa oficiada pel Dr. Joan B. Manyà i cantada per l'Orfeó Tortosí. Concert, per l'esmentat Orfeó, amb obres de Lluís Millet i d'autors tortosins. Parlament de Joan Vallvé, en nom de la «Revista dels Orfeons de Catalunya». Descobriment de la làpida que dona el nom de Lluís Millet a un carrer de la ciutat.
- Vic 29 de juny. Concert homenatge a Lluís Millet, integrat tot ell amb obres seves, per l'Orfeó Vigatà; parlament de Lluís M. Millet. Segon concert del X Festival de Música.
- Vilafranca. 7 de maig. Concert d'obres de Lluís Millet, pel Cor del Penedès, Coral l'Espinguet i l'Agrupació Polifònica de Vilafranca, i parlament de Josep M. Garcia Estragués. Exposició gràfica cedida per l'Orfeó Català.

Picasso. "La alborada". Librofilm: MUSEO DE ARTE MODERNO DE PARIS (diap. N° 76)

aquest es el «meu» PICASSO

Direu: ¿com es possible?, ¿tants diners teniu per a comprar—vos—en un?
No, no els tinc pas, però jo tinc el "meu" Picasso, amb els mateixos colors i mides del de veritat.

I no sols tinc aquest, sino que en tinc molts mes
i milers d'obres d'art dels principals museus del mon.

I tot mercès a Librofilm, la nova fórmula de llibres d'art amb la qual
Aguilar posa a l'abast de tothom els grans tresors artístics de la humanitat.

LIBROFILM AGUILAR ● 25 X 28 CMS. ● TELA AMB ESTOITG ● 400 PAGINES ● 100 DIAPOSITIVES EN COLOR 24 X 36 MMS. ● 2.000 PTES. VOLUM.

GRANS MUSEUS / VOLUMS PUBLICATS

El Prado I i II ● Nacional de Escultura ● Lázaro Galdiano ●
La pintura española en los museos provinciales ● Impresio-
nistas de París ● Arte Moderno de París ● El Louvre ●
Museos provinciales franceses ● Galería Nacional de Was-
hington ● Bellas Artes de Budapest.

sol·liciteu condicions de subscripció (✉) al vostre llibreter o a
Aguilar Via Laietana 159 Barcelona 9
(✉) amb obsequi d'un projector

Aguilar s.a de ediciones
informació de librofilm

nom _____
adreça _____ població _____
provincia _____ (signatura) _____

pro musica

**PATRONATO
PRO MÚSICA
DE BARCELONA**

X TEMPORADA MUSICAL - Febrero-Mayo 1968

Próximos conciertos

Domingo, 24 de marzo, a las 18.30 h.

Carnaval romano	BERLIOZ
Preludio y muerte de «Tristán e Isolda»	WAGNER
Sinfonía número 4 en mi menor, op. 78	BRAHMS

ORQUESTA SINFONICA DE SUECIA

Director: SERGIU CELIBIDACHE

Lunes, 25 de marzo, a las 22.30 h.

Alborada del gracioso	RAVEL
Sinfonía número 2 en do mayor, op. 61	SCHUMANN
Concierto para orquesta	BARTOK

ORQUESTA SINFONICA DE SUECIA

Director: SERGIU CELIBIDACHE

Viernes, 29 de marzo, noche

Domingo, 31 de marzo, tarde

PASION SEGUN SAN MATEO

de J. S BACH

(Versión íntegra)

LOUIS DEVOS — PETER CRISTOPHER RUNGE
NANCY BURNS — NORMA PROCTER
ADRIAN DE PEYER — EISHI KAWAMURA
COR MADRIGAL — CAPELLA CLÀSSICA POLIFÒNICA — CORAL SANT JORDI
COROS INFANTILES — SOLISTAS INSTRUMENTALES
ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA

Director: LOUIS DE FROMENT

PALACIO DE LA MÚSICA

Despacho de localidades en la Administración del Palacio de la Música, Amadeu Vives, 1, teléfono 222 65 94, todos los días laborables, de 5 a 8 de la tarde.

Haga maravillas con la óptica de Canon

¡Las cámaras de óptica prodigiosa!

Divídense, por favor, de todo cuanto ha hecho hasta ahora en fotografía y cine. Si no ha tenido una CANON en sus manos, usted no ha llegado todavía a la cima de su capacidad creadora. ¡Solo CANON le hará gozar de veras en su arte!

¿Sabe por qué? Porque es la marca de la óptica prodigiosa. Imagínese: no menos de 12 elementos y más de 10 componentes tiene la lente CANON. Mas sencilla, ¡Eso sí son maravillas de la ingeniería óptica!

Usted dispara su cámara fotográfica o aprieta el pulsador de su tomavistas y el objetivo de CANON registra la imagen en toda su belleza y con riqueza de matices. Visibilidad, luminosidad, contraste... ¡escenas con vida!

Usted maneja su cámara con pleno dominio y soltura. Espontáneamente, Luz y distancia se resuelven automáticamente. ¡Qué sensaciones nuevas obtendrá con CANON!

Hay multitud de modelos CANON... bajo una misma fama mundial. ¡Pida hoy mismo información!

Retenga su vida
con una

Canon

Representante para España: FOCICA, S.A.
Avenida Gímio Franco, 534 - BARCELONA

Seixantè aniversari del Palau de la Música Catalana

El dia 9 de febrer de 1908, fou inaugurat el Palau de la Música Catalana. S'escau, ara, de commemorar aquesta importantíssima efemèride. La il·lusió, l'entusiasme i l'empenta de l'Orfeó Català — que havia recorregut successivament diferents estatges als carrers de Lladó, Canvis Nous, Dufort i plaça de Sant Just — cristallitzaren en la visió àmplia, oberta i alhora assenyada, del seu president Joaquim Cabot i Rovira.

I el Palau de la Música Catalana fou erigit com una concreció palpable d'una voluntat comunitària a redós d'uns ideals. Tots els anhels i els afanys s'aplegaren en una mateixa fe devers la consecució de quelcom que sobrepassava la seva significació intrínseca, fins a assolir valor de símbol.

Fill del seu temps — i aquesta no és pas la seva glòria més petita —, el Palau de la Música Catalana se'ns apareix avui com un testimoni viu de tot allò que artísticament significà el Modernisme. L'obra de Lluís Domènech i Montaner, és, al cap de seixanta anys, molt més que una relíquia històrica. És el viu retrat d'un moment determinat, que ara més que mai cobra una nova vigència i una nova actualitat.

A la seva casa pairal, l'Orfeó Català ha desenrotllat bona part de la seva vida artística i és on els grans èxits i triomfs que ha aconseguit han pres el seu veritable caràcter.

Però el Palau de la Música Catalana no ha estat solament el centre de l'activitat de l'Orfeó Català. Ja de bon començament es constituí en l'eix de la vida musical de la ciutat. I ara, com abans, continua tenint aquest mateix caràcter.

GUIA MUSICAL, en recordar aquest aniversari, anuncia per al mes de maig una edició extraordinària dedicada íntegrament a aquest fet històric i estudiat des de diversos angles pels millors especialistes.

Mobles & Decoració Casablanca

Gran Vía, 532 - Telèfon 223 43 42 - BARCELONA, 11

noticias y comentarios

- **AMPARO DE SANTA LUCÍA.** — El Orfeón Social Metropolitano dirigido por el Maestro Cobi Grau y con la colaboración de la organista M.ª Carmen Undebarrena, dio un concierto en el Amparo de Santa Lucía, interpretando obras de Bach, Pérez Moya, Cobi Grau, Saint-Saëns y Haendel.

- **INSTITUTO BRITÁNICO.** — Tuvo lugar en la Sala de Conciertos de esta Entidad un recital de canto y piano a cargo de la mezzo-soprano Susan Colledge y el pianista Manuel García Morante. Interpretaron obras de Haendel, Purcell, Williams, Britten, Granados, Falla, Mompou, Rodrigo y Montsalvatge.

- **CASA DEL MÉDICO.** — Organizado por el Instituto Italiano, tuvo lugar en la Casa del Médico un recital de piano a cargo de Pier Narciso Masi, quien interpretó obras de Scarlatti, Beethoven y Mussorgsky.

- **COLEGIO DE ABOGADOS.** — Presentados por Tardes Musicales, se celebró un recital de canto, a cargo de la excelente soprano de color Annette Meriweather y el bajo-barítono Therman Bailey. Ofrecieron un nutrido repertorio con obras de Esteffani, De Gaetano, Marcello, Wolf, Brahms y Ravel, Negro-spirituals de Burleigh y Johnson y varios fragmentos de la ópera «Porgy and Bess» de Gershwin. El pianista Jordi Giró acompañó a los citados cantantes.

- **REAL CÍRCULO ARTÍSTICO.** — Organizado por el Real Círculo Artístico, tuvo lugar un recital de gran interés a cargo del violoncelista José Trotta y el pianista Pedro Vallibera. Interpretaron obras de Vivaldi, Couperin, Pórpore, Beethoven y Brahms.

- **UNIVERSIDAD DE BARCELONA.** — Tuvo lugar, en el Aula Magna, el primer concierto correspondiente al ciclo organizado por J.J. M.M., y la Schola Canto-

rum Universitaria, que constará de 7 audiciones. En esta ocasión actuó el pianista Antonio Besses, interpretando los «Préludes Flâques» de Erik Satie, «Menuet Antique» y «Sonatine» de Ravel, «Siete piezas breves» de Honnegger, «Primer libro de Preludios» de Debussy e «Ile de Feu 1 y 2» de Messiaen.

- **ASOCIACIÓ MUSICAL BLOC.** Ha quedado constituida en nuestra ciudad la «Associació Musical Bloc», cuya finalidad es agrupar y canalizar los esfuerzos de todos aquellos aficionados que se interesan por la interpretación de la flauta dulce. Es propósito de dicha asociación constituir pequeños conjuntos de música de cámara en dicho instrumento. Los interesados en esta modalidad de la interpretación musical pueden dirigirse al domicilio de la asociación, calle Balmes 116.

- **«ORFEÓ ENRIC MORERA».** — En el Ateneo de San Justo Desvern, organizado por el orfeón de la entidad, se ha celebrado un concierto dedicado en su totalidad a espirituales negros. «Spirituals Quartet», integrado por M.^a del Carmen Vilaplana, soprano; Pepita Perelló de Vilasis, contralto; Juan Guix, tenor, y Francisco Vilasis, bajo, demostraron poseer todas las condiciones que conducen a la perfección de estilo y carácter interpretativo que los espirituales negros requieren. Las transcripciones o armonizaciones de E. Gispert, J. Guix y R. Navarro, encajan a la perfección dentro de la característica forma musical, dando la sensación de libertad en la expresión, improvisación e independencia en cada una de las voces. El auditorio, que llenaba en su totalidad las localidades del Salón de Música del Ateneo, aplaudió entusiasmado, viéndose los intérpretes obligados a ofrecer el bis de algunas canciones, así como otras fuera de programa.

feliz despertar..

con **MOUSSEL**,
el más completo Gel espumoso
para baño y ducha
que purifica y tonifica la piel,
relaja y desodoriza el cuerpo
con la incomparable delicia
de su perfumada espuma.

Convierta su aseo... en un deseo.

... y para pieles sensibles el especial
Gel Cosmético **MOUSSEL**

MOUSSEL

Primer Gel espumoso para
BAÑO, DUCHA y ASEO PERSONAL

LEGRAIN

PARIS

JORQUERA U PIANOS

PIANOS ARMONIUMS
ORGANOS CLAVES
ESTUDIO TECNICO
AFINACION
TALLER ESPECIALIZADO

Asesores técnicos
y afinadores del
Palacio de la Música
Juventudes
Musicales
y demás
asociaciones de
conciertos

Calle Copons, 2
(Frente Catedral)
Teléfono 222 77 74
BARCELONA

A detailed black and white illustration of a grand staircase with a curved banister and ornate balusters. The stairs are covered with a patterned carpet. In the background, there is a doorway and a small table with a chair. The word "Alfombras" is written in a stylized script in the upper left corner of the illustration. The word "DORTAL" is visible in the upper right corner of the illustration.

Alfombras

VDA. DE JOSÉ LLEDÓ MAS
P. URQUINAONA, 4-T. 2212565

● PREMI FUNDACIÓ HUGUET 1967

EL CATALÀ BÀSIC

Josep Llobera i Ramon

● PREMI NOBEL de QUÍMICA

G. Porter

QUÍMICA d'AVUI en la col·lecció "què cal saber"

EDITORIAL TEIDE, S. A.

Bori i Fontestà, 18 - BARCELONA-6

JUVENTUDES MUSICALES

Como marco ambiental apropiado a la presencia en Barcelona de la extraordinaria agrupación «Los Pequeños Cantores de Viena», el próximo miércoles día 13 de marzo se proyectará la producción

CASI ÁNGELES

los niños cantores de Viena

Quiénes son, cómo son y por qué triunfan los niños cantores de Viena

Miércoles, 13 de marzo de 1968, a las 18 h.

PALACIO DE LA MÚSICA

Venta anticipada de localidades en la Administración del Palacio de la Música, de 5 a 8 de la tarde. El miércoles, día 13, en taquilla, de 11 a 1 y a partir de las 4 de la tarde.

Precios: 30 y 15 pesetas

los conciertos

PATRONATO PRO MÚSICA. — Después de las actuaciones de Teresa Berganza y de Misha Dichter que iniciaron la serie de conciertos conmemorativos de la X Temporada Musical del Patronato Pro Música, los próximos días 24 y 25 de marzo actuará en el Palacio de la Música la Orquesta Sinfónica de Suecia, bajo la dirección de Sergiu Celibidache. Sergiu Celibidache, que ha sido aclamado en Barcelona en anteriores temporadas del Patronato, conseguirá, sin duda alguna, en esta ocasión, un nuevo éxito a añadir a su brillantísimo historial. Figuran en programa obras de Berlioz, Wagner, Brahms, Ravel, Schumann, Bartok.

Los días 29 y 31 de marzo, Patronato Pro Música ofrecerá al público de Barcelona la versión íntegra de la «Pasión según San Mateo», de J. S. Bach. Esta obra magna de la música será interpretada por una serie extraordinaria de intérpretes. La dirección general correrá a cargo de Louis de Froment.

LOS PEQUEÑOS CANTORES DE VIENA. —

Esta famosísima agrupación coral infantil, considerada como una de las mejores del mundo en sus características, actuará en el Palacio de la Música en dos únicos conciertos públicos, los días 9 y 16 de marzo, por la noche.

VI CICLO DE AUDICIONES PARA LA INICIACIÓN MUSICAL DE LOS ESCOLARES. —

Durante los días 25, 26, 27, 28 y 29 de marzo, y encuadrado dentro del ciclo para la iniciación musical de los escolares, se representará en el Palacio de la Música la ópera infantil del compositor Benjamín Britten «El petit escura-xemeneies», una de las

grandes obras que los compositores del siglo XX han legado a los niños.

MÚSICA PARA COBLA. — El próximo día 17 de marzo, se celebrará en el Palacio de la Música un importante concierto de música para cobla. Participarán las coblas Barcelona, Costa Brava y La Principal de la Bisbal, bajo la dirección de Antoni Ros Marbà.

AUDICIONES SACRAS. — El pasado día 2 de marzo dio comienzo el interesante ciclo «Història de l'orgue», que professa el P. Robert de la Riba. Las próximas audiciones serán el sábado, 9 de marzo, seguida de las correspondientes a los días 16 y 23 de marzo, a las 10.30 de la noche.

ASOCIACIÓN DE CULTURA MUSICAL. —

El próximo día 18 de marzo, Asociación de Cultura Musical ofrecerá a sus asociados la actuación del gran pianista Andor Foldes; interpretará obras de Beethoven, Kodaly y Debussy. El jueves, día 21 de marzo, tendrá lugar la actuación del Dúo Wallfisch, viola y piano, que después de sus diversas tournées volverán a presentarse en Barcelona.

ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA. —

El próximo día 17 de marzo, en concierto matinal, la Orquesta Ciudad de Barcelona, bajo la dirección de A. Ros Marbà, interpretará obras de Haydn (Sinfonía n.º 104 en re), Montsalvatge (Desintegración morfológica de la «Chacona» de Bach), Bartok (Concierto núm. 1 para violín y orquesta) y Falla (El sombrero de tres picos. Segunda suite). Colaborará en esta extraordinaria audición el violinista Manuel Villuendas.

Asociación de Cultura Musical de Barcelona

CURSO 1967 - 68

Las próximas sesiones que celebrará esta Entidad, se efectuarán en el Palacio de la Música,
a las diez y media en punto de la noche, el

Lunes, día 18 de marzo

con la actuación del gran pianista

ANDOR FOLDES

quien recientemente ha sido galardonado con la Orden de Comendador del Mérito Cultural y Artístico, en París, por su interpretación de las obras de **Debussy** y con la Gran Cruz del Mérito de Excepción, en Alemania, condecoración que solamente ostentan en la actualidad dos artistas: **YEHUDI MENUHIN** y **ANDOR FOLDES**

El programa que interpretará está integrado por: **Sonata en fa menor opus 2, número 1, Sonata en do menor opus 13 («Patética»)** y **Sonata en mi mayor, opus 109**, de **BEETHOVEN**; **Ocho Preludios**, de **DEBUSSY** y **Tres piezas de la suite «Hary Janos»**, de **KODALY-FOLDES**
Y el

Jueves, día 21 de marzo

actuación del famoso

DUO WALLFISCH

viola y piano

quienes después de sus diversas «tournées» por todo el mundo vuelven a presentarse en Barcelona ofreciendo un programa del mayor interés compuesto por: **Sonata para arpeggione**, de **SCHUBERT**; **«Maerchenbilder» opus 113 (4 piezas para viola y piano)**, de **SCHUMANN**; **«Quatre visages»**, de **MILHAUD**, y **Sonata opus 120 número 2, en mi bemol mayor**, de **BRAHMS**

Domicilio de la ASOCIACIÓN DE CULTURA MUSICAL

Vía Layetana, 113, 1.º, 2.ª - Teléfono 232 43 32

Horas de oficina: de 3.30 a 7.30

concursos y festivales

MONTREAL. — El IV Certamen Musical de Montreal, organizado por el Instituto Internacional de Música del Canadá, tendrá lugar del 1 al 18 de junio próximo. Podrán participar en él los pianistas nacidos entre el 1 de junio de 1938 y el 1 de junio de 1952. Los premios oscilan entre los 500 y 1.000 dólares. Los interesados pueden informarse en la Embajada del Canadá, Apartado 587. Madrid.

GÉNOVA. — Ha sido anunciado el XV Certamen para el Premio Internacional de violín «Nicolo Paganini» a celebrar en esta ciudad. Podrán participar en él músicos de todas las nacionalidades que no hayan superado los 35 años y que presenten la solicitud de inscripción hasta el 31 de julio de 1968 inclusive.

MADRID. — Ha sido convocado el VII Concurso Nacional de violín «Isidro Gyenes», en el Real Conservatorio Superior de Música de Madrid, entre violinistas españoles, con un premio de 10.000'— ptas.

SABADELL. — Celebróse en esta localidad el V Concurso de Piano, organizado por JJ. MM., bajo el patrocinio de la Delegación de Cultura del Ayuntamiento de aquella ciudad. El primer premio de Juventudes Musicales, dotado con 10.000'— ptas. y una gira de conciertos por las Delegaciones Españolas de las JJ. MM., se concedió a Antonio Besses Bonet. El segundo premio, de la Caja de Ahorros de Sabadell, dotado con 5.000'— ptas., fue para Eulalia Solé Olivart. El tercero, dotado con 3.000'— ptas., se concedió a María del Carmen Poch Alfonso. El premio de la Delegación de Cultura del Ayuntamiento de Sabadell (4.000'— ptas. para el primer clasificado de la ciudad), a Concepción López Torras.

NEERPELT. — Del 23 al 26 de mayo próximos, tendrá lugar en esta ciudad, el 16.º Festival Europeo de Música para la Juventud. No se trata, en modo alguno, de un concurso, ya que

JOIERIA I ARGENTERIA

A. SERRAHIMA

ORFEBRERIA RELIGIOSA

A. SERRAHIMA

TROFEUS ESPORTIUS

A. SERRAHIMA

LLISTES DE CASAMENT

A. SERRAHIMA

RBLA. CATALUNYA 88 · PETRITXOL 1

los grupos que intervienen, no se clasifican. Se trata de una cita anual de los principales directores y pedagogos de música, que les permite intercambiar ideas y repertorios. Los participantes están divididos en cuatro categorías: A) Coros de niños de enseñanza primaria (hasta 14 años). B) Coros de niños de enseñanza media y técnica. C) Coros de niños o de jóvenes que pertenecen a los movimientos de juventud. D) Categoría de élite: los mejores coros de niños y jóvenes, de toda Europa, que gozan de una reputación conocida. La edad de los coristas no puede rebasar los 25 años y el coro ha de tener un mínimo de 12 miembros. Las inscripciones deben realizarse antes del 31 de marzo. Para información detallada, dirigirse al Secretariado del Festival de Música para la Juventud, Stationsstraat, 25 — Neerpelt (Bélgica).

ORENSE. — Ha sido convocado el Concurso Internacional de Interpretación, que organiza el Conservatorio de Música de Orense, en colaboración con «Música en Compostela». Este año estará dedicado a la guitarra. Los premios son de 100.000—, 50.000'— 30.000'— y 5.000'— ptas.

COLONIA. — Ha sido anunciada la celebración de la Semana de Orff del 26 de mayo al 1 de junio, que comprenderá Conciertos y clases de canto para principiantes y adelantados, siendo el marco de estas actividades la Escuela de Orff del Conservatorio Renano de Colonia. Asimismo, en el mismo Conservatorio, del 1 de octubre al 23 de diciembre tendrán lugar los Cursos de Música Nueva, que comprenderán música serial, aleatoria y electrónica. Para más detalles sobre inscripción y posibilidades de alojamiento, dirigirse al Akademisches Aulandsmat del Conservatorio Renano. Colonia.

DARMSTADT. — Del 25 de agosto al 6 de septiembre, se celebrarán en esta capital los Cursos Internacionales para Música Nueva (Composición e instrumentación de Música Nueva). Para mayor información dirigirse al Deutscher Akademischer Austauschdienst, Kennedy-Allee, 50 de BAD GODESBERG.

RÁVENA. — En el Festival Internacional de Órgano, celebrado en Rávena, participaron los mejores concertistas europeos: Fernando Klinda, Luis Toja, Pedro Segond, Cristian Manen y Antonio Heller.

antologia històrica de la música catalana

Discos de pròxima publicació

ahmc 10/21

ORFEÓ CATALA

Direcció: LLIS M. MILLET

amb algunes de les obres més significatives de l'emotiu Concert-Homenatge del dia 18 d'abril de 1967.

Direcció: LLUIS M. MILLET

En un dels primers discos de l'Antologia Històrica de la Música Catalana no podien faltar-hi ni les veus de l'Orfeó Català ni les obres del seu fundador.

ahmc 10/32

LITERATURA CONTEMPORÀNIA PER A VIOLÍ

NARCÍS BONET (n. 1933): Danses Il·lunyanes

JOAQUIM HOMS (n. 1906): Sonata per a violí sol.

XAVIER MONTSALVATGE (n. 1912): Sketch

ANTONI ROS MARBA (n. 1937): Nocturn

MANUEL VALLS (n. 1920): Tres invencions

XAVIER TURULL, violí
al piano: ÀNGEL SOLER

La quasi totalitat d'aquestes obres —d'estils i temperaments tan diversos— són dedicades al propi Xavier Turull, sempre disposat a donar a conèixer la música catalana del nostre temps.

Per a detalls i informació: **EDIGSA**, Avenida José Antonio, 654

vida musical

ROMA. — Ha fallecido en esta ciudad el célebre director de orquesta Tullio Serafin. Tuvo a su cargo la dirección de la Orquesta de la Scala de Milán y más tarde la Orquesta de la Ópera de Roma. Nació en Venecia en 1878.

LUXEMBURGO. — En el Auditorium de Radio Luxemburgo, Narciso Yepes dio un concierto de guitarra acompañado por la Orquesta dirigida por Luis de Froment. Interpretó «Concierto para Guitarra y Orquesta en Re Mayor», de Vivaldi, y el «Concierto de Aranjuez», de Joaquín Rodrigo.

LONDRES. — El violinista malagueño Santiago Bravo, ganador del Premio Sarasate del Conservatorio de Madrid y Premio Blagrove de la Real Academia Británica, dio un recital en la Sala Wigmore de esta ciudad, interpretando obras de Haendel, Bach, Brahms, Granados y Paganini.

BONN. — Se está preparando en la capital de la República Federal Alemana la celebración del 200 aniversario del nacimiento de Ludwig van Beethoven, que tendrá lugar en 1970. Con este motivo se darán cita en esta ciudad los directores, orquestas y solistas especializados en la interpretación de las obras del genial compositor. Entre ellas, la Orquesta Filarmónica de Berlín y sus directores Jewgenik Mrawinski y Herbert von Karajan, la Orquesta Filarmónica de Viena y los solistas Claudio Arrau, Nathan Milstein y Dietrich Fischer Dieskau.

WASHINGTON. — En el «Constitution Hall» de esta capital, y dirigiendo la Orquesta Sinfónica Nacional, Enrique García Asensio, ganador del premio internacional Mitropoulos, ofreció un concierto de música española, con Andrés Segovia como solista. Dado el fabuloso éxito obtenido, el concierto fue ofrecido en segunda audición. El

AUDENIS

Botiga especialitzada en instruments de música
 Importadora d'instruments de qualitat

BALMES, 116
 Telèfon 215 06 45
 BARCELONA (8)

PIANOS PETITS ÚLTIMS MODELS

PIANOS DE CUA

FLAUTES DOLCES

ACORDIONS

INSTRUMENTS DE PERCUSSIÓ
 ESPECIALS PER A ESCOLES

Comercial PILAR LLEDÓ

Persianes - Cortines bany - Plàstics

Articles de neteja

Tot de primera qualitat

Petrítxol, 15

BARCELONA - 2

Telèfon 221 83 36

El més important i famós dels premis catalans, concedit a una noia
mallorquina, pràcticament desconeguda fins avui
La revelació d'aquest any!

Antònia Vicens

39° A L'OMBRA

«Premi SANT JORDI, 1967»

La tragèdia íntima d'una noia submergida en el món
pertorbador del turisme illenc

La novel·la que tothom ha de llegir aquesta primavera

EDITORIAL SELECTA

Distribucions Catalònia (Casa del Llibre)

ja hi viuen... còmodament i sense servei domèstic,

**Passeig Manuel
Girona, 7 al 21**

*És una fotografia real,
no una maqueta*

les primeres **100** famílies

Deixen els cotxes en els seus garatges subterranis. Prenen el sol en els seus jardins i piscines. Un equip especialitzat d'assistents neteja el seu pis; mengen en el seu Restaurant ràpid; compren en el seu supermercat; els renten i planxen la seva roba; els adoben les seves sabates; tenen cura dels seus infants en la seva guarderia infantil i els els vigilen quan els pares surten a la nit; els distreuen en la seva sala especial de projeccions, els dissabtes i diumenges a la tarda. Poden disposar de revistes, llibres, discos, flors, perruqueria de senyores, etc. ... i tot això a uns preus baratíssims perquè tots els serveis són explotats pels seus mateixos propietaris.

GARATGE

**RESTAU-
RAINT**

**INFER-
MERES**

**RENTAT
DE ROBA**

JARDI

PISOS EN VENDA EN PLENA ZONA RESIDENCIAL DE BARCELONA

Visiteu-los a **EDIFICIOS PEDRALBES, S.A.** Passeig Manuel Girona nùms. 7 al 21, cada dia d'11 a 2 i de 4 a 6.

FRESAS PIÑA

DOS NUEVAS ESPECIALIDADES CON FRUTAS NATURALES

Vd. encontrará en estas nuevas especialidades no sólo deliciosos sabores a fresa y piña sino también auténticos trozos de estas frutas naturales. ¡Con las mejores fresas españolas y la mejor piña hawaiana! DANONE las presenta con la calidad y garantía que desde hace cerca de 50 años han convertido a la Marca en sinónimo de "verdadero yoghurt". Dos nuevos y extraordinarios productos DANONE, el especialista mundial del yoghurt.

DANONE

guía de conciertos

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
MARZO		
8 viernes 10 y 12 h.	Palau	Pequeños Cantores de Viena. VI Ciclo de audiciones para la Iniciación Musical de los Escolares. (Juventudes Musicales.)
22.15 h.		Corals i Cantates de J. S. Bach . Verge Maria de Manuel Blancafort . Estreno: I Premio Orfeo Català 1963. Orquesta Ciudad de Barcelona . Benjamín Luxon , barítono. Gaietà Renom , tenor. Sònia Albaladejo , soprano. Director: Lluís M. Millet . (Orfeo Català.)
9 sábado 19.30 h.	Instituto Francés	Sylvie Gazeau , violinista. Marie-Claude Chevalier , pianista. Obras de Brahms, Mozart, Suk, Fauré, Ravel .
22.30 h.	Pompeia	Història de l'Orgue. P. Robert de la Riba .
22.30 h.	Palau	Pequeños Cantores de Viena. Obras de Monteverdi, Nascus, Reger, Kubizek, Kreutzer, Mozart, Schubert y Kodaly . Director: Uwe Theimer . (Juventudes Musicales.)
10 domingo 18.15 h.	Palau	Corals i Cantates de J. S. Bach . Verge Maria de Manuel Blancafort . I Premio Orfeo Català 1963. Orquesta Ciudad de Barcelona . Benjamín Luxon , barítono. Gaietà Renom , tenor. Sònia Albaladejo , soprano. Director: Lluís M. Millet . Segunda audición. (Orfeo Català.)
12 martes 20 h.	Colegio Alemán	Melos-Quartett . Obras de Mozart, Schubert, Beethoven, Debussy .
13 miércoles 18 h.	Palau	Proyección del film « CASI ÁNGELES », de Walt Disney . (Los Pequeños Cantores de Viena.)
16 sábado 22.30 h.	Pompeia	Història de l'Orgue. P. Robert de la Riba .
22.30 h.	Palau	Pequeños Cantores de Viena. Obras de Scarlatti, Gallus, Ingegneri, Verdi, Mozart, Schiske, Schubert y Schumann . Director: Uwe Theimer . (Juventudes Musicales.)
15 viernes 22.30 h.	Palacio Naciones	Orquesta Ciudad de Barcelona . Director: Antoni Ros-Marcà . Manuel Villuendas , violinista. Obras de Haydn, Montsalvatge, Bartok, Falla .
17 domingo 11 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona . Director: Antoni Ros-Marbà . Concierto matinal. Repetición del programa anterior.
18 h.		Concierto de música para còbla. Còblas: La Principal de la Bisbal, Barcelona y Costa Brava . Director: Antoni Ros-Marbà .

(Pasa a la página siguiente)

guía de conciertos

(Viene de la página anterior)

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
MARZO		
18 lunes	Instituto	Branka Musulin , piano. Obras de J. S. Bach , Beethoven , Ravel y Schumann .
19.15 h.	Alemán	
22.30 h.	Palau	Arnold Foldes , piano. (Asociación de Cultura Musical.)
21 jueves		
22.30 h.	Palau	Duo Walfisch , viola y piano. Obras de Schubert , Schumann , Milhaud y Brahms . (Asociación de Cultura Musical.)
22 viernes	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona . Director: Carl Melles . Obras de Reger y Dvorak .
22.30 h.		
23 sábado	Pompeia	Història de l'Orgue. P. Robert de la Riba .
22.30 h.		
24 domingo	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona . Director: Carl Melles . Concierto matinal. Repetición del programa anterior.
11 h.		
18.30 h.		Orquesta Sinfónica de Suecia . Director: Sergiu Celibidache . Obras de Berlioz , Wagner y Brahms . (Patronato Pro Música.)
25 lunes	Palau	Orquesta Sinfónica de Suecia . Director: Sergiu Celibidache . Obras de Ravel , Schumann y Bartok . (Patronato Pro Música.)
22.30 h.		
30 sábado	Pompeia	Història de l'Orgue. P. Robert de la Riba .
22.30 h.		

GUIA MUSICAL

Temporada 1967/1968 - 8 de marzo de 1968 - Números 15/16

Edición extraordinaria de 15.000 ejemplares

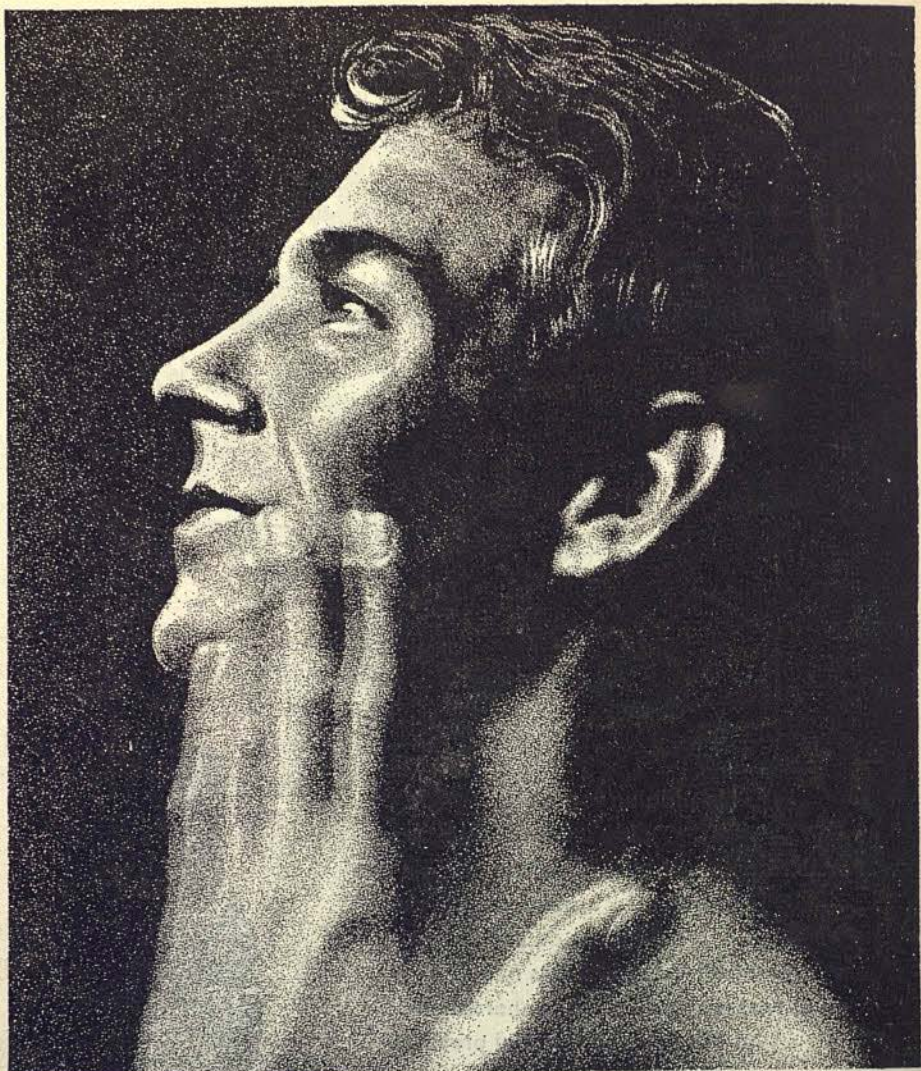
Editado por «Palau de la Música Catalana - Departamento de Publicidad».

NOTA IMPORTANTE: La redacción de GUIA MUSICAL publicará en esta sección la noticia de todos los conciertos que se celebren en Barcelona. Rogamos a los organizadores el envío de programas y cuantas noticias crean interesantes para su inserción en estas páginas.

No pida un vermouth
 pida un MARTINI
 Percibirá entonces el sabor incomparable que
 le ofrece esta armoniosa mezcla
 de vinos de calidad y
 plantas aromáticas seleccionadas que,
 en el transcurso de varias generaciones
 ha afirmado su mundial prestigio
 Pídalo «On the rocks»

AMB AQUEST GEST...

milions d'homes de tot el món comencen
cada dia llur jornada.

Un massatge fort i baronivol de FLOID
després d'afaitar-vos us evitarà tota irritació
cutània i prepararà la vostra pell
per a l'afaitada de l'endemà.

Amb l'ús habitual de FLOID AFTER-SHAVE
l'home d'avui reprèn la lluita diària,
optimista i ben dispost.

Useu, també, Aigua de Colònia FLOID.
Fresca, baronívola... excitant.

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. - New York / London / Paris / Barcelona

• P. J. O. A. • estudio baquets